

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114228407
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8114228407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobkyne : B. A., nar.: XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX O., proti žalovanému: K., právne zastúpeného JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, Hlavná 11, 080 01 Prešov, o určenie vlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C/219/2014-51 zo dňa 11.12.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok s výnimkou výroku o trovách konania.

II. Z r u š u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Predmet konania, argumentácia strán

1. Predmetom konania je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k bytu č. 9 s príslušenstvom, ktorý sa nachádza na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na ul. Októbrová č. XX, postavenom na parc. č. XXXX v O. evidovaný na Katastrálnom úrade Prešov na LV č. 11812, vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu.

2. Žalovaný vo svojej procesnej obrane navrhoval zamietnuť žalobu s tým, že zmluva uzavretá medzi ním a žalobkyňou je platný a perfektný právny úkon.

Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že „Žalobu zamietla. Navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1.298,77 Eur na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že strany sporu uzavreli dňa 20.05.2013 písomnú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj bytu č. 9 s príslušenstvom, ktorý sa nachádza na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na ul. U. č. XX, postavenom na parc. č. XXXX v O., evidovaný na Katastrálnom úrade Prešov na LV č. XXXXX, vrátane tam uvedeného podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a podielu na pozemkoch za dohodnutú kúpnu cenu uvedenú v bode III. tejto zmluvy. Dohodnutá kúpna cena medzi zmluvnými stranami bola vo výške 55.000,- Eur, ktorá mala byť vyplatená spôsobom špecifikovaným v bode III. Za nespornú považoval skutočnosť, že zmluva bola uzavretá v súvislosti s predchádzajúcimi

peňažnými pôžičkami žalovaného, poskytnutými žalobkyňi. Spornou sa stala výška a spôsob reálnej úhrady kúpnej ceny. Obe strany sporu si boli vedomé, že splátky boli v iných termínoch a v inej výške. Mal za preukázané, že predmet a cena kúpnej zmluvy boli vyjadrené určitým a zrozumiteľným spôsobom, a podľa obojstranne akceptovanej dohody, pričom malo dôjsť k úplnému odplatnému prevodu vlastníckeho práva k bytu za dohodnutú kúpnu cenu (bez ohľadu na spôsob jej úhrady resp. započítavania). Účel tejto zmluvy smeroval k urovnaniu vzťahov medzi účastníkmi tak, že žalovaný si byt ponechá so započítaním kúpnej ceny oproti jeho pohľadávke voči žalobkyňi, prípadne ho predá a súčasne po odpočítaní jeho pohľadávky doplatí zvyšok kúpnej ceny.

5. Prijal právny záver, že kúpna zmluva je platná a nie sú dané dôvody pre určenie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. Prípadné nezaplatenie kúpnej ceny nie je dôvodom na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy a nesplnenie, resp. neúplné splnenie záväzku nespôsobuje ani zánik zmluvy a jej účinkov. Žalobkyňa previedla na žalovaného vlastnícke právo k spornému bytu za kúpnu cenu 55.000,- Eur s tým, že kupujúci si byt ponechá alebo ho predá a prípadne doplatí zvyšok kúpnej ceny. Ani jednu z týchto dvoch variantov skutkového stavu podľa jeho názoru nemožno považovať za dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy a dôvody svedčiace vlastníckemu právu žalobkyne k predmetnému bytu. Poukázal na to, že nebolo preukázané a v podstate ani riadne tvrdené, že by kúpna zmluva mala pohľadávku žalovaného len zabezpečovať, žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala, že by malo ísť iba o dočasný prevod vlastníckeho práva, počas ktorého žalovaný nie je oprávnený preveďené právo previesť, čo sú okrem iného v zmysle § 553 ods. 1 a § 553b ods. 1 Občianskeho zákonníka základné pojmové znaky zabezpečovacieho prevodu práva. Je tiež zrejmé, keďže jej záväzok z pôžičky bol v tom čase už splatný, že v ich vzťahu určite nešlo ani o dohodu v zmysle ust. § 553c ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorej obsahom alebo účelom by bolo neprípustné uspokojenie odporcu tým, že si natrvalo ponechá preveďené právo uzavreté pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky.

6. Aplikoval ustanovenia § 37 ods. 1, § 588, § 51, § 570 ods. 1, § 580, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (účinného v čase rozhodovania súdu) a priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania pozostávajúcich z trov jeho právneho zastúpenia.

Obsah odvolania

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie rozsudok vydal na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zároveň, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, neúplne a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Tiež rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. V odvolaní ďalej uviedla, že v rozsudku nenašla ani zmienku o písomnej výpovedi zo dňa 18. 04. 2015, ktorú žalovanému zaslala na základe článku III. kúpnej zmluvy zo dňa 20. 03. 2013. Tento listinný dôkaz priložila ako prílohu k doplneniu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a žiadala vytvoriť aj trestný spis. Ďalej uviedla, že kúpna zmluva nezodpovedá skutočnosti a ani skutočnej vôli účastníkov. Samotné tvrdenie žalovaného, že kúpnu zmluvu uskutočnili ako vporiadanie jeho pohľadávky voči nej značí, že vôľa uzavrieť kúpnu zmluvu tak nebola ani na jednej strane. Je potrebné skúmať, či sa naozaj jedná o platný právny úkon aj napriek nedostatku vôle a ide o platný úkon napriek zistenej existencii nezahy vôle s prejavom. Vo vzťahu k trovám konania uviedla, že súd ich nesprávne vypočítal, boli priznané v rozpore s vyhláškou, pretože ak je klientom advokáta fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená pre bývanie alebo slúži na bývanie, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 účtového základu, rozhodnutie je tak nesprávne. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu na nové konanie.

9. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods.

1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné iba vo vzťahu k výroku o trovách konania.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje vo vzťahu k zamietavému výroku a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

12. Žalobkyňa tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nedostatočne a úplne zistenom stave veci, súd nevykonal ďalšie dôkazy a rozsudok považuje za nepreskúmateľný.

13. Odvolateľka tvrdí, že súd neúplne zistil skutkový stav veci a nevykonal ďalšie dôkazy. K odvolacej námietke o neúplnom zistení skutkového stavu z dôvodu nevykonania navrhnutého dôkazu odvolací súd uvádza. Vychádzajúc z obsahu spisu žalobkyňou bol podaný návrh na vykonanie dôkazu - oboznámenie sa s trestným spisom ORP-586/2-VYS-PO. Návrh bol podaný v písomnom podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (č.l. 26). Súd požiadal o trestný spis Okresného súdu Prešov 5T/63/2015 v súvislosti s trestným stíhaním žalobkyne tak, aby bol mu zapožičaný na pojednávanie nariadené na deň 11.12.2015. Na pojednávaní nariadenom na deň 11.12.2015 súd na návrh žalovanej oboznámil vyšetrovací spis v trestnej veci 5T/65/2015, konkrétne zápisnicu o výsluchu svedka-poškodeného zo dňa 03.02.2015. Na pojednávaní dňa 11.12.2015 (č.l. 46-47) vychádzajúc z obsahu zápisnice návrh na doplnenie dokazovania zo strany žalobkyne na ďalšie dokazovanie nebol podaný napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Odvolací súd udáva, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odhatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. 09. 2011, sp. zn. 6Cdo/153/2011). Predmetný odvolací dôvod vychádza zo zmyslu odvolacieho konania, ktorým je prieskum nielen nesprávností, úplností skutkových zistení, alebo nesprávnosti právneho posúdenia, ale tiež nesprávnosť postupu súdu z hľadiska zachovania procesnoprávných predpisov takýto postup upravujúcich. Odvolacím dôvodom podľa tohto ustanovenia sú všetky vady konania, ale spôsobilým odvolacím dôvodom sú sami o sebe (bez ďalšieho) len vtedy, ak môžu mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod nebol naplnený.

14. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. účinného v čase podania odvolania). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Odvolateľka nesúhlasí s právnym názorom súdu, že kúpna zmluva uzavretá stranami sporu je platným právnym úkonom. Tvrdí zhodne ako pred súdom prvej inštancie, že zmluva nezodpovedá skutočnosti, skutočnej vôli účastníkov.

16. Kúpna zmluva vzniká, keď sa zmluvné strany zhodli (dosiahli konsens) o predmete kúpy a kúpnej cene, pokiaľ zákon alebo dohoda zmluvných strán nevyžaduje ďalšie náležitosti. Kupujúci nadobúda vlastníctvo k nehnuteľnej veci účinnosťou zmluvy, t.j. v zásade vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prípadne príklepom, ak to ustanovuje zákon.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

18. Citované zákonné ustanovenie stanovuje niektoré náležitosti týkajúce sa vôle aj jej prejavov, ktoré sú predpokladom platnosti právnych úkonov. Prejav, ktorý je iba zdanlivo prejavom vôle avšak v skutočnosti tu vôľa nie je alebo skutočná vôľa je iná nespĺňa náležitosti vážnej vôle. Súdna prax sa ustálila v názore, že existenciu vážnej vôle k právnomu úkonu možno usúdiť z objektívnych skutočností, za ktorých bol učený, najmä že bol učený spôsobom a za okolností, ktoré nevzbudzujú pochybnosti, že subjekt prejavujúci vôľu zamýšľal privodiť právne účinky, ktoré zákon s takýmto prejavom spája. Pokiaľ vzniknú pochybnosti o vážnosti vôle je treba posudzovať konkrétne okolnosti prípadu na podklade ktorých a z hľadiska ich vzájomných súvislostí je potom potrebné určiť príslušný záver (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24. 06. 2004, spisová značka 22Cdo /1993/2003). Ak je z okolností konkrétneho konania zrejmé, že konajúci nechcel svojim prejavom vôle spôsobiť právne účinky ktoré s takýmto prejavom vôle normy občianskeho práva spájajú je takto učený prejav vôle absolútne neplatný.

19. Súd prvej inštancie správne posúdil, že nie je možné považovať uzavretú kúpnu zmluvu za neplatný právny úkon. Potrebné je vychádzať z toho, že zmluva bola medzi účastníkmi uzavretá a podpísaná, zmluva je výrazne označená ako kúpna zmluva, má všetky náležitosti predvídané zákonom k platnosti kúpnej zmluvy, obaja účastníci ju vlastnoručne podpísali a svojím podpisom mimo iného potvrdili to, že sú im známe právne následky jej podpisu. Účel tejto zmluvy smeroval k urovneniu vzťahov medzi účastníkmi tak, že žalovaný si byť ponechá so započítaním kúpnej ceny oproti jeho pohľadávke voči žalobkyni, prípadne ho predá a súčasne po odpočítaní jeho pohľadávky doplatí zvyšok kúpnej ceny. Vychádzajúc zo samotných tvrdení žalobkyne v priebehu konania táto nepopiera, že sa vzájomne so žalovaným dohodli, že mu vlastnícke právo k bytu prevedie (č.l. 45 súdneho spisu). Problém spočíva v tom, že jej nevyplatil dohodnutú kúpnu cenu (č.l. 46). Nebolo skutkovo zistené, že by tvrdenie žalobkyne, že nemala v úmysle uzavrieť so žalovaným kúpnu zmluvu bolo preukázané v konaní. Neboli súdu predložené dôkazy o jej tvrdeniach. Súd prvej inštancie prihliadol na všetky okolnosti, za ktorých strany sporu o zmluve jednali a o nich vykonal dokazovanie. Súd odvolací zhodne s názorom súdu prvej inštancie poukazuje na to, že prípadné nezaplatenie kúpnej ceny resp. jej časti nie je dôvodom na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Možno uzavrieť, že platnosť kúpnej zmluvy nebola spochybnená a súd žalobu na určenie vlastníctva označených nehnuteľností zamietol správne.

20. Vo vzťahu k námietke, že súd sa nevyrovnal s listinným dôkazom - výpoveďou zmluvy zo dňa 18.04.2015 podľa článku III. kúpnej zmluvy je potrebné uviesť nasledovné. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení konštatoval, že v prejednávacom prípade vychádzajúc z tvrdení žalobkyne, tak ako nimi vymedzila predmet tohto konania, i v nadväznosti na vykonané dokazovanie (§ 120 ods. 4 v spojení s ust. § 153 ods. 1 O.s.p.) nezistil dôvod neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie sa zaoberal preskúmaním existencie či neexistencie zákonných dôvodov pre vyslovenie neplatnosti zmluvy. Žalobkyňa poukazuje v odvolaní na dôkaz o ukončení zmluvného vzťahu, teda vzťahu platného. Podľa § 205a ods.1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614>>, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. V ustanovení § 205a O.s.p. je vyjadrený princíp neúplnej apelácie. Odvolací súd naďalej zostáva súdom apelačným (t.j. súdom, ktorý nie je viazaný skutkovými zisteniami a skutkovými závermi súdu prvého stupňa a ktorý môže vykonať dokazovanie k zisteniu skutkového stavu), nesmie však pritom zásadne - na rozdiel od systému úplnej apelácie - prihliadať ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. S prihliadnutím k novým skutočnostiam a dôkazom je možné rozhodnutia vo veci samej preskúmať iba v prípadoch uvedených v § 205a ods. 1 O.s.p. Okrem nedostatkov týkajúcich sa podmienok konania, možno nové skutočnosti a dôkazy použiť k spochybneniu vierohodnosti dôkazných prostriedkov, na ktorých spočíva rozhodnutie súdu prvého stupňa. V § 120 ods. 4 O.s.p. sa ukladá súdu, aby pred vyhlásením rozhodnutia poučil účastníkov o dôsledkoch uplatnenia systému neúplnej apelácie v odvolacom konaní; ak súd túto povinnosť nesplní, nie je opodstatnené, aby bol účastník z uplatnenia nových skutočností a dôkazov vylúčený. Poslednú výnimku z neúplnej apelácie predstavujú skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník nemohol bez svojej viny označiť alebo predložiť do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Skutočnosťami a dôkazmi v zmysle ustanovení § 120 ods. 4 a § 205a

O.s.p. sú také skutočnosti a dôkazy, ktoré sa týkajú skutkových tvrdení alebo použiť sa majúceho práva, ktoré sú významné pre rozhodnutie veci, teda také skutočnosti a dôkazy, ktorými účastník realizuje svoju povinnosť podľa § 101 ods. 1 O.s.p. (prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíše všetky potrebné skutočnosti a označí dôkazné prostriedky). Pre záver, či skutočnosti, ktoré boli uplatnené v odvolaní sú nové v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. je rozhodujúce posúdenie, či boli účastníkmi konania uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie alebo či v priebehu tohto konania inak vyšli najavo.

21. Žalobkyňa síce súdu prvej inštancie predložila k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako dôkaz písomnú listinu - výpoveď z kúpnej zmluvy zo dňa 28.04.2015 (č.l.33). V návrhu na začatie konania, v konaní samotnom, vo svojej výpovedi pred súdom, vo svojich podaniach, ani v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia netvrdila žiadne skutočnosti o ukončení platného zmluvného vzťahu. Dôvodom odvolania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku do vyhlásenia rozsudku žalobkyňa netvrdila žiadne skutočnosti o ukončení zmluvného vzťahu, všetky jej tvrdenia a dôkazy smerovali k rozhodným skutočnostiam o neplatnosti právneho úkonu. Posúdenie zániku právneho vzťahu z platnej kúpnej zmluvy nebolo predmetom tohto konania.

22. K ďalšej odvolacej námietke, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov je potrebné uviesť, že dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. zostal v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

23. K ďalšej námietke žalobkyne, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov odvolací súd udáva, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje odpovede na všetky argumenty uvádzané žalobkyňou v návrhu a v konaní pre ním a odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyrovnal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup v odôvodnení je dostatočne vysvetlený. Z rozsudku je možné vyvodíť záver o tom z akého skutkového stavu pri svojom rozhodnutí vychádzal a jeho právne odôvodnenie je dostačujúce.

24. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil vo vzťahu k zamietavému výroku.

25. Vo vzťahu k trovám konania, považuje námietky odvolateľky za dôvodné. Súd prvej inštancie postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania. Pri stanovení výšky účelne vynaložených trov právneho zastúpenia žalovaného nezaoberal sa možnosťou aplikácie ustanovenia § 11 ods. písm.c/ Vyhlášky č. 655/ 2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 11 ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky, Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

26. Vzhľadom k nepreskúmaniu dôvodov pre možnosť aplikácie tohto ustanovenia citovaného vyššie právneho predpisu je jeho rozhodnutie predčasné. Odvolací súd pristúpil k zrušeniu rozsudku v výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o trovách konania (§ 388 ods. 1 písm. b/, § 391 ods.1 C.s.p.). Úlohou súdu prvej inštancie bude nanovo rozhodnúť o trovách konania úspešného žalovaného s posúdením možnosti aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c Vyhlášky č. 655/ 2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

27. Súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).